

Naturligvis vil der blive Tilfælde tilbage, som det kunde være glædeligt og nyttigt at bøde paa, og alle Bestræbelser i saa Henseende vil blive udfoldet fra vor Side. Men her vil jeg dog tilføje, at den Hjælp, som Hjælpekasserne kan lyde, kan efter mit Skøn ved den paatænkte Ordning gøres rundeligere for dem, det vedblivende gaar ud over, netop fordi Hjælpekasserne frigøres for en ret betydelig Del af deres Udgifter, naar Antallet af de gifte, som ligger inde, betydeligt formindskes, og dette vil jo i alle Tilfælde ske ved denne Ordning. Jeg ser derfor ikke rettere, end at dette er den mest praktiske, den mest hensigtsmæssige Vej, man kan gaa, i alt Fald af dem, det er blevet muligt for mig at drage ind under mine Overvejelser. Men som jeg allerede har nævnt, er det min Tanke senere vedblivende at søge at fortsætte med Ombytningen, og jeg haaber, at næste Gang en saadan Ombytning finder Sted, vil en Del af det ældre ugifte Mandskab, der nu er indkaldt, kunne komme i Betragtning.

Tilbage er saa enkelte Sidespørgsmaal, som har været fremdragne. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) ønskede, at man ikke blot skulde skaffe Henstand med Hensyn til Skatten, men at man skulde opnaa en Eftergivelse af Skatten. Fra det Ministeriums Side, som jeg staar i Spidsen for, er det naturligt, at et saadant Ønske vil blive støttet. Jeg antager imidlertid, at det ikke vil være muligt at gøre dette administrativt. Der maatte sikkert — i alt Fald hvis man skulde gaa saa vidt, som det ærede Medlem, hvis jeg forstod ham ret, tænkte sig, nemlig at paalægge Kommunerne at eftergive saadan Skat — en Bemyndigelse til fra Rigsdagen, der jo da maatte søges af et andet Ministerium. Men der vil fra Ministeriets Side sikkert være al mulig Beredvillighed til en Forhandling om dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds ligesom det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen) fremdrog dernæst Spørgsmaalet om Mandskabet i Store Bælts Eskadren. Jeg nævnede ved Lovforslagets Fremsettelse, at vi efterhaanden er naaet til, at de noget ældre indenfor Flaadens Mandskab, som har været indkaldte, er ombyttede, saa at man ved Flaaden nu kun har ret ungt Mandskab, ganske vist bortset fra Reserve-Underofficererne, der indtager en særlig Stilling. Jeg maa ogsaa erkende, som jeg

tidligere har gjort, at Orloven er ret indskrænket for Flaadens Vedkommende og var det navnlig før for Mandskabet ved Store Bælts Eskadren. Siden vi sidst drøftede Spørgsmaalet, er der imidlertid der skabt en regelmæssig Orlov paa 4 Dage, som gaar paa Omgang, ganske vist med en ret rundelig Tid mellem de Tidspunkter, hvor den enkelte opnaar den. Det, Ønsket samlede sig om i Dag, var imidlertid en Ombytning mellem Store Bælts Eskadren og Eskadren ved København. Dertil kan jeg svare, at en saadan Ombytning delvis er sket. Ærede Medlemmer erkendte naturligvis Vanskelighederne ved en Ombytning, og det er klart, at bytte alle Skibe om paa en Gang er praktisk talt ikke muligt, men derimod kan en gradvis Ombytning finde Sted. Om den kan naa til alle Skibe, skal jeg ikke kunne sige; den er begyndt; det ene af Skibene ved Store Bælts Eskadren, som har et ret betydeligt Mandskab, „Hejmdal“, er ombyttet med „Gejser“, og ogsaa for forskellige af de andre Skibes Vedkommende kan der foregaa Ombytning. Men, som sagt, jeg kan i Øjeblikket ikke sige, om Ombytningen kan gennemføres fuldt ud; praktiske Hensyn vil der gøre sig gældende.

Endelig rejste det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) Spørgsmaalet om de forskellige Rygter, der skulde være i Omløb om, at Soldaterne ikke fik Øvelse i Skydning. Jeg tør maaske i al Almindelighed advare ærede Medlemmer imod at fæste Lid til Rygter. Jeg har flygtigt advaret derimod ved en af de foregaaende Forhandlinger, og jeg kan forsikre, at det er en næsten uendelig Vrimmel af Rygter, der i denne Tid sættes i Omløb paa den ene og paa den anden Maade, vel som oftest i en god Hensigt, men næsten altid som Udtryk for, at vedkommende ikke ved Besked med det, Rygterne drejer sig om. Af den Vrimmel af Rygter, der paa forskellig Maade er kommet til vor Kundskab, ved jeg intet, som har haft et rimeligt Grundlag. Man har Gang paa Gang spurgt sig selv: Hvorledes er det muligt, at saadanne Ting kan komme ud? Hvordan kan de finde Tiltro? Hvorledes opstaar disse Ideer og Forestillinger om det ene og det andet? Derfor tror jeg, man rolig kan anbefale ærede Medlemmer at følge den Hovedregel ikke at fæste Lid til de Rygter, der er i Omløb. Nu var det maaske mere tilfældigt, at det ærede Medlem netop satte det Forhold, han spurgte om, i Forbindelse med Rygter. Hvad han nævnede, var, at der i Sikrings-